

عنوان مقاله:

تربیت فردی در قرآن کریم

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی روانشناسی و علوم تربیتی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

حمید حمادی - آموزش و پرورش استان خوزستان / دانشجوی دکتری دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک

حسنه خواب جاوید - آموزش و پرورش استان خوزستان

خلاصه مقاله:

تربیت یگانه راه سلوک انسان در طریق انسانیت است و این مطلوب حاصل نمی شود جز از طریق برنامه ریزی مناسب در جهت تبیین اهداف، اصول و روش های تعلیم و تربیت از منابع اصیل و قابل اعتماد. علاوه بر این تربیت آدمی دارای ابعاد مختلفی است که از جمله آن ابعاد فردی، اجتماعی، عاطفی، علمی و ... می باشد. از آنجا که قرآن کریم کلام خدا و اصیل ترین منبع تربیت بشر در طول تاریخ بوده این تحقیق در پی آن است که با نگاهی به آیات قرآنی در بعد تربیت فردی به روش های اساسی تربیت و رویکردهای تربیتی در این زمینه اشاره کند و نیز نگاهی به اهداف و ویژگیهای این تربیت در سند تحول بنیادین آموزش و پرورش ایران بیندازد. روش کار در این مقاله بصورت توصیفی - تحلیلی و با مراجعه به منابع دست اول و منابع کتابخانه ای صورت گرفته است. تربیت فردی، یکی از ابعاد اولیه ای است که تاثیری مستقیم بر روی تعالی و مطلوبیت دیگر جنبه های تربیتی انسان دارد به گونه ای که گاه اثربخشی ابعاد دیگر را تحت الشعاع قرار می دهد. در این مطالعه ضمن تبیین انواع روش های تربیت، با تشریح مقوله های مطرح در حوزه روش های تربیت فردی، این نتایج حاصل گردید: روش قرآن در تعلیم و تربیت بر توحید خالص و کامل استوار است. توحیدی که تنها در اسلام است و قرآن آنرا مطرح می کند. یکی از زوایایی که می توان به روش های تربیت فردی توجه نمود، تربیت از زاویه خوف، رجا و حب می باشد. همچنین دوران تربیت طبق آیات قرآن به پنج دوره تقسیم می شود.

کلمات کلیدی:

قرآن کریم، روش تعلیم و تربیت، تربیت فردی، زوایای تربیت فردی، رویکردهای تربیتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/463206>

